חודש המגע בין הפועל ומכבי

רוברט כהן יבוא במרץ

רוברט כהן, אלוף העולם ב־משקל תרנגול, יופיע בקרב־ראוה בת"א, אחרי שיגן על תוארו ביוהנסבורג — מודיע העתון הצרפתי „לאקיפ".

כהן יגן על תוארו ב־5 במארס 1955 ביוהניסבורג, בפני חילי פר־איל. לאחר־מכן יופיע כהן בסליס־בורי שבצפון־רודזיה, וכן — בסוף מארס — בקרב־ראוה בתל־אביב, לטובת קרן למוסדות סוציאליים.

שבדיה — רוסיה 2:5

שבדיה ניצחה במפתיע את ברה"מ, אלופת העולם בהוקי קרח, בשיעור 2:5 (1:1, 1:2, 0:2), במוסקבה.

הסובייטים העמידו הפעם מספר זקנים חדשים, לאחר שיומיים קודם כן גברו על שבדיה ב־2:4.

חדשות ספורט

ביטאון ספורט מצויר בלתי תלוי

שנה א׳, גליון 29 — תל־אביב, יום ד׳, י"ח טבת תשט"ו (12.1.55) — המחיר 150 פרוטות

בראשית השבוע חודש המגע בין נציגי מכבי והפועל בקשר לאפשרות הסדר בהתאחדות ה־כדורגל.

כפי שנמסר, הובהרו בשלב זה כמה נקודות נוספות. המוס־דות השונים של מרכז „מכבי" עומדים לדון עתה בחומר שיר־בא על ידי המשתתפים כשר־חות, ויש לקוות, כי תנועת מ־כבי תמצא דרך לשיתוף עצמה וקבוצותיה במסגרת ההתאחדות הישראלית לכדורגל.

סארייבו — גאלאטסרי 3:3

למרות עליונותה המוחלטת של קבוצת־הכדורגל היוגוסלבית „סאר־ייבו" במחצית הראשונה (2:0) של מפגשה באיסטנבול עם „גאלאטסריי", ביום א׳ שעבר התאוששו התורכים לאחר ההפסקה, ותוך משחק פתוח ודרמטי הצליחו להשוות ל־3:3.

במשחק נוסף באיסטנבול, בשבת שעברה, זכתה „סארייבו" בנצחון על „איסטנבול־ספור" — 1:2 (1:2).

- ברוטרדם גברה קבוצת „פיינורד" על „ראפיד" וינה — 3:3.

משחק־הליגה מכבי חיפה—פ"ת ייערך שנית השבת בכפר־סבא

עם החלטת בית הדין העליון על משחק חוזר בין מכבי פ"ת למכבי חיפה, במקום נייטראלי, החליטה הנהלת ההתאחדות לכדורגל לערוך את המשחק כבר השבת, 15 בינואר, על מגרש הפועל כפר־סבא.

הדבר נקבע בישיבת הועד „הפו־עלי" של ההתאחדות לכדורגל, שהת־קיימה אור ליום שני. הסידורים במג־רש והשמירה על הסדר הופקדו בידי סניף הפועל בכפר־סבא.

המשחק מעורר התענינות גדולה ב־כל רחבי הארץ, לאור החשיבות ה־גורלית שבתוצאותיו לגבי קבוצות מכבי חיפה ובית"ר תל־אביב.

המשחק יתחיל בשעה 2.30 אחר הצהריים.

פסק דין

בית־הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל, בהרכבו המלא (השופט בך הנוך ועורכי־הדין שבו, סגל, יואלסון ומפלון) הגיע להחלטה בקשר למשחק מכבי חיפה ומכבי פ"ת מיום 26 בדצמבר 1953.

לאחר שיקול רב הוחלט פה־אחד, לא לאשר את תוצאות המשחק בין מכבי אבשלום פ"ת ומכבי חיפה, ב־תוצאות כפי שנמסר בדו"ח השופט — 2:3 לטובת מכבי חיפה.

הוחלט ברוב־דעות (3 מתוך 5), כי על שתי הקבוצות לשחק במקום נייט־ראלי, ובתאריך שייקבע על־ידי מר משה מייס, מזכיר ההתאחדות לכדור־גל.

בית הדין קבע עוד, כי במקרה ולא ישחקו את המשחק שנקבע, או שלא תופיע אחת הקבוצות בכלל, או שא־חת הקבוצות תופיע שלא בהרכבה הרגיל, מתוך השחקנים שהיו רשו־מים באגודה זו בהתאחדות באותה העונה — יהיו התוצאות 0:0, ללא נקודות.

אכזבה בבית"ר

נציגי בית"ר בהתאחדות לכדורגל הביעו אכזבתם מפסק־הדין של בית־הדין העליון. יחד־עם־זאת הודיע נ־ציג בית"ר, כי הם מקבלים את פסק־הדין ורוצים להאמין, כ המשחק י־בוצע הפעם באופן הגון וישר.

פרטים נוספים על פרשת „משחק חיפה", שנידון במשך שנה תמימה בבית־הדין העליון — ראה בע׳ 2).

שוגר ריי רובינסון חוזר לזירה ומכריע את ג'ו רינדון בנוק־אאוט מכני בסיבוב חמשי. האמנם ישוב לכס־האליפות ?

רגע מן „המשחק ההיסטורי": מכבי חיפה — מכבי פ"ת 3:2. השוער בוך עוצר את הכדור, כששניידמסר מסתכל בחרדה (ראה עמוד 2).

הונבד — וורוש־לובוגו 9:7 [3:7]

במשחק כדורגל ידידותי בבודא־פשט, ניצחה האלופה ההונגרית „הונבד" את אלופת אשתקה, „וורוש־לובוגו", בתוצאה גדירה של 9:7, לאחר יתרון של 3:7 במחצית הרא־שונה.

חלוצי שתי הקבוצות הציגו מש־חק מתוכנן ומלא־הברקות, בעוד ש־ההגנות התקשו לשמור על שערן עקב הבוץ שנתהוה במגרש. פוש־קאש וקוציש היו כוכבי קבוצת „הונבד", בעוד שהידגקוטי היה ה־מסוכן בחלוצי „וורוש־לובוגו", ש־לוסתם היו במלוא כושרם.

*

הכוכב־האדום — נאציונל (אורוגוואי) 1:3

קבוצת־הכדורגל היוגוסלבית „ה־כוכב־האדום" בלגרד זכתה בהצלחה נוספת בסיורה בדרום־אמריקה, לעיני 90 אלף צופים, כאשר היכתה במונ־טבידאו את הקבוצה האורוגוואית ה־משובחת „נאציונל" — 1:3.

היה זה נצחונה השני של הקבו־צה היוגוסלבית בדרום־אמריקה, לא־אחר שניצחה קודם לכן את הקבוצה הארגנטינית „ריבר־פליט" — 1:2.

במשחקה נגד „נאציונל" נאלצה „הכוכב־האדום" לגלות את כל יכול־תה, ואחרי שער־יחיד במחצית הרא־שונה, כבשו היוגוסלבים שני שע־רים לאחר ההפסקה, לעומת אחד של האורוגוואים.

- לעומת הצלחתה של „הכוכב־הא־דום", איתרע מזלה של הקבוצה ה־שוייצרית שו־דה־פון, שנוצחה בבו־אנוס־איירס ע"י אינדפנדנטה — 1:6 (1:2).
- ברה"מ הזמינה שני שופטים מ־מערב־גרמניה, ה. אגינגר וה׳ אונ־גר, למשחקי הוקי־הקרח בינה לבין צ׳כיה, שיתקיימו השבוע במוסקבה.

אדמירה נוצחה בסודן — 2:3

הפתעה מרעישה נפלה בחרטום, בירת סודאן, כאשר קבו־צת־הכדורגל הוינאית „אדמירה" נוצחה ע"י „חלילי" חרטום — 3:2.

המשחק היה חריף, והאוסטרים לא הצליחו להדביק את קצב משחקם של הסודאנים.

רטיזן — נירנדורף 2:2

קבוצה הגרמנית נירנדורף מה־הדרום־מערבית הראשונה, הצ־ לסיים בתיקו את משחקה עם יזן' בלגראד — 2:2 (1:1) — 6000 צופים, בעיר קובלנץ.

הגרמנים זכו ביתרון ע"י חינט־מאן בדקה ה־12, אך מילוטינוביץ השוה מיד. בדקה ה־53 כבש מילר שער נוסף לזכות הגרמנים, אך מילוטינוביץ השוה שוב, ד־קות מספר לפני הסיום.

- קבוצת הכדורגל הוינאית „אוס־טריה" ניצחה בבואנוס־איירס את הקבוצה הארגנטינית ריבר־פליט — 2:3 (1:3).

- נציג
הסכם
בדורגל,
צות,
מות, גם
הוחלט
ליגה
לק
בליג
- מ
במשח
זו מב
לאחר
לכן (
(3), ס
(ג'ר)
בללח

יוגוסלבי מוכן לאמן בישראל

קבוצת הפועל תל־אביב מנהלת משא־ומתן עם המאמן היוגוסלבי ז'רקו מיכאלוביץ, המשמש השנה כמאמנה של הק־בוצה התורכית „פנרבחצ'ה" — על־כך נודע לכתבנו ממקור מוסמך.

דירקו מיכאלוביץ, לשעבר הקר־צוני השמאלי של קבוצת „פארטיזן" ונבחרת יוגוסלביה (ששיחק בשנת 1949 נגד ישראל), עזב את יוגוסל־ביה בשנה שעברה וחתם על חוזה כמאמן עם קבוצת „פנרבחצ'ה". ה־חוזה שלו עם הקבוצה התורכית עומד להסתיים בחודש מרץ, והוא הביע בהזדמנויות שונות, בשיחות עם ישראלים, את רצונו לעזוב את תורכיה.

בחודשים האחרונים נמתחו יחסיו עם הקבוצה התורכית, עקב מלחמתו עם „כוכבים" כדוגמת לפטר ואחרים. במשחקים האחרונים לא הציב בהר־כב הראשון את לפטר, ועורר עליו את חמת אוהדי „פנרבחצ'ה".

קבוצת הפועל ת"א, שפנתה אליו בכתב וביקשה את דעתו העקרונית על אימון הקבוצה, קיבלה השבוע מכתב ממיכאילוביץ, בו הוא מודיע על הסכמתו. יחד־עם־זאת שינה את התנאים לפיהם הוא מוכן לעבור לישראל.

הנהלת הפועל ת"א תדון בדבר, ר לאחר־מכן תשלח למיכאלוביץ את תשובתה הסופית. במידה שהמשא־ומתן יסתיים בחיוב, הרי העברתו של מיכאלוביץ לישראל, כבר ה־בוצע בחודש מרס הקרוב.

יאפאנים ברוסיה

קבוצת כת תשעה מתאבקים יא־פאניים הג עה לרוסיה לסידרת תחרו־יות בינלאומיות. זוהי המשלחת היא־פאנית הראשונה, המבקרת במדינה זו מאז תום המלחמה.

פיישם ניצח את ברגלין

האמריקני ווק פיישם זכה באלי־פות הטניס של דרום־אוסטרליה. כש־ניצח בגמר באדלאיד את השבדי לנ־רט ברגלין — 3:6, 5:7, 6:8.

רשלנות או רצח ?

במשך שבעת החדשים ינואר—יולי 1954:

102 — נהרגו בתאונות דרכים; מהם 28 ילדים.

875 — נפצעו קשה — מהם 141 ילדים.

2487 — נפצעו קל — מהם 362 ילדים.

מספרים אלה מדברים אליך, אזרח... זכור אותם בלכתך ברחוב!

המועצה הנאומית למניעת תאונות

מרכז מכבי ישראל מודיע שבשבת, 15.1.55 ייערכו

משחקים נוספים על „גביע הנשיא"

תכנית המשחקים לשבת זו היא:

- ~~בחדרה: מכבי חדרה — מכבי חיפה~~
- ברמת־גן: מכבי רמת־גן — מכבי שעריים
- ~~בפתח־תקוה: מכבי פ"ת — מכבי ירושלים~~
- [illegible]

מפעל גביע לזכרו של יוסף שפירא ז"ל

ביום שבת, 15 בינואר, יתקיימו שני משחקים במגרש „הפועל" ביפו

בשעה 12.45

בית"ר ת"א —

בשעה 2.30

מכבי ת"א —

משחק חוזר לאחר 379 יום

מפנה חדש ב„פרשת חיפה"; — הפיפ"א אינה מתערבת; — מי יירד לליגה ב'?

לאורך המסלול

פשרה מוזרה

בית־דין איננו מוסד לפשרות.

בית־דין הוא גוף השוקל את החומר המובא לפניו, מסכם אותו ומוציא החלטה וגוזר דין. קורה אמנם, לעתים, כי הגוף המשפטי הזה מציע פשרה, אולם לעולם אינו עושה זאת על חשבון — צד שלישי.

מפני כל הנחות היסוד הללו תמוהה מאד החלטת בית־הדין העליון של התאחדות הכדורגל בפרשת הערעור שהוגש על משחק־ליגה־אשתקד בין מכבי פ"ת ומכבי חיפה.

בית דין כבוד זה, לאחר ששקל ובירר את חומר האשמה, היו לפניו שתי דרכים, ושתיים בלבד.

או שהחומר אשר הובא, שיכנע את השופטים, כי אכן נעשתה באותה משחק שנתפרסם כל־כך, קנוניה בלתי הוגנת ובלתי ספורטיבית, מנוגדת לתקנון ולחוקי המשחק — ואז, במקרה זה, פסק־הדין צריך להיות אחד ויחידי — לפסול את תוצאות אותו משחק ואולי גם להעניש אשמים.

או — שהחומר שהובא לא היה משכנע, ההוכחות של המערערים לא היו חזקות ואז יש לדחות את הערעור ולאשר את המשחק. יותר מזה, לפי הנוהג וההגינות המשפטית, הרי גם אם התעורר אצל השופטים ספק קל שבקלים ביחס לחומר האשמה, גם אז צריך לבוא פסק־דין מזכה.

פסק־הדין שהוצא — איננו לא לכאן ולא לכאן. הוא ניסה למצוא דרך־ביניים של פשרה, שאין לה הצדקה לא מבחינה ההגיונית ולא מבחינה מוסרית־ספורטיבית. יותר מזאת — החלטות מסוג זה עלולות לערער את האימון ללא סייג וללא הרהור במוסד העליון החשוב הזה, החייב להתעלות בדיוניו והחלטותיו מעל לכל, בעוד שעתה מתקבל הרושם כי גם מוסד זה נפל קרבן לרוח הרעה שדבקה בספורט הכדורגל שלנו בכללו.

קיימת עוד שאלה עקרונית חשובה — באיזו מידה מחייבים הדוח"ים של השופטים. גם כאן לא קיבלנו תשובה ברורה ממשפט זה, שהיה חייב להיות עקרוני, ואשר החלטותיו היו צריכות ליצור תקדימים.

החלטה על קיום משחק נוסף בין שתי הקבוצות הנוגעות לחומר הערעור, מעוררת בלבכל את החשש, שהיה כאן רצון להתחמק מהכרעה, וכל התחמקות, לא רק שאיננה פותרת בעיות ואינה מובילה להליכה בדרך הנכונה, אלא יוצרת בעיות חדשות ופותחת אפשרויות לסכנות חדשות.

מ. ס.

◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇◇

חודורוב מכחיש

בקשר לכתבה שהופיעה בשבועון האמריקני „ניוזויק", ואשר תורגמה לעברית על־ידי שני העתונים הנכבדים, „חדשות־ספורט" ו„מעריב", ברצוני להבהיר מספר עובדות, מאחר ששמי הוזכר בכתבה.

מעודי לא נתקלתי בסופר „הניוזויק", ולכן לא מסרתי לשבועון זה כל אינפורמציה הקשורה במסע „הפועל" לבולגריה.

יעקב חודורוב

המשחק היה ידידותי

הרינו להעיר, כי המשחק בו הופענו השבת, 8 בינואר, נגד „הפועל" נתניה, היה משחק ידידותי והודענו על־כך במפורש לשופט. לא שיחקנו נגד „מכבי" פ"ת על „גביע הנשיא", כי באותה שבת לא היה לנו הרכב מלא לשעה שנקבעה למשחק נגד „מכבי" פ"ת. בדעתנו להמשיך ולשחק על „גביע הנשיא", ואנו נמלא אחר הוראות מרכזנו ללא ערעור. כמו־כן לא ברור לנו, כיצד אישר השופט את התוצאה 0:1 מכיוון שבקבוצתנו שיחק השחקן אורי סגל, ללא כרטיס־שחקן.

אגודת „מכבי" חדרה

הידיעה פורסמה בעתוננו, לאחר בדיקה קפדנית. כתבנו בנתניה, א.

במשרדי הפיפ"א בציריך צלצל הטלפון. הפקידה השוויצרית הרימה את השפופרת בתנופה שיגרתית, עליה היא חוזרת מדי יום ביומו עשרות פעמים, אולם הפעם ציפתה לה הפתעה. לאוזניה הגיעה קריאה מוזרה, כמותה לא שמעה אף לא פעם אחת בחייה: „תל־אביב קוראת". לא פחות מופתע ממנה היה מר גסמן, המזכיר הכללי של ההתאחדות הבינלאומית לכדורגל, אשר נקרא אל הטלפון בהזמנת התאחדות־הבת של הפיפ"א — ההתאחדות לכדורגל בישראל.

המשוחח הישראלי לא היה אחר מאשר מר משה וייס, מזכיר ההתאחדות לכדורגל בישראל אשר בגרמנית צחה הציג בפני מר גסמן מספר שאלות ב„בעיה עדינה" בחיי הכדורגל הישראלי, אשר „התבשלה" במשך 379 יום ונידונה בבית־המשפט הגבוה של מוסד זה. אולם דווקא עם החלטת בית־הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל, נשארו מספר שאלות פתוחות, אשר רק סמכות בינלאומית עליונה יכולה להשיאו עצה כיצד לפתרון.

לא מקרי הדבר, כי דוקא אותו המזכיר הממושקף והחייכני של ההתאחדות לכדורגל, הוא אשר יזם את השיחה הטלפונית הבינארצית באותן שעות־צהרים מוקדמות של ה־10 בינואר. יום קודם לכן הטיל עליו בית־הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל, שהתחבט קשה בבעית המשחק בין „מכבי" חיפה ל„מכבי" פ"ת שטרם אושר מאז ה־26 בדצמבר 1953, לקבוע את התאריך המתאים לביצועו מחדש. לכאורה, נראה הדבר פשוט. טלו מגרש כדורגל, העמידו משני צדיו שתי קבוצות בנות 11 שחקנים, הציבו כדור מנופח כובעי על הקו המסמן את מרכז המגרש ותנו את האות לשופט להחל במשחק. אך אין דברים אלה אמורים לגבי המשחק בין „מכבי" פ"ת ו„מכבי" חיפה, שמשך למעלה משנה לא נסתיים אם־כי השופט השמיע את שריקת־הסיום 90 דקה לאחר שהחל.

ובכן, נחזור במקצת אחורה. נעלעל בדפי יומננו משנת 1953 ונגיע לפרשה הישנה, שהאקטואליות שבה לא התנדפה עד עצם היום הזה:

מה אירע בחיפה?

שבת, ה־26 בדצמבר 1953. 11 בחורים לבושים מדי־ספורט סיפסו על זוג מוניות בפתח־תקוה ויצאו בדרכם צפונה — לחיפה. הם נסעו למשחק־כדורגל פשוט, החמישי במסגרת הסיבוב השני של הליגה הראשונה, שלא היתה בו כל חשיבות לגביהם. יתר החשיבות היתה לו לגבי הקבוצה היריבה, „מכבי" חיפה, שלא שפר חלקה, ובעת ההיא הזדנבה בתחתית הטבלה.

1500 הצופים שבאו לחזות במשחק ליגה זה, גם הם לא ציפו למשהו מיוחד במינו. יתר על־כן, מרביתם באו לראות באם תוכל לעמוד הקבוצה המקומית מול קבוצה העולה עליה ברמת משחקה, אך הנאבקת תמיד קשה על מגרש האחרונה כדי לצאת מנצחת מהמערכה. עם עלות הקבוצות למגרש, יכלו הצופים להבחין, כי בקבוצת „מכבי" פ"ת נעדרים מספר „כוכבים" כשפיגל, אמנון כרמלי, זילברשטיין וסורקיניק, אך לדבר זה לא ייחסו עדיין כל חשיבות.

גם תחילת המשחק לא הביאה כל התרחשות מיוחדת במינה. עם פתיחת המשחק יזמו חלוצי „מכבי" פ"ת, כרגיל במיפגשי קבוצות אלה את מרבית ההתקפות והמקשר הצעיר צבי לוי, הצליח להחדיר פעמיים בזו אחר זו, את הכדור לרשת החיפאית. המשחק נמשך כסדרו עד שלפתע, נראה שמואל בן־דרור, הבלם הפתח־תקוואי, כשהוא ממהר לרדת מהמגרש לעבר היציע. הוא לא נטל כל רשות מהשופט, והאחרון לא התרשם ממאורע זה והמשיך לנהל את המשחק ללא הפרעה. חלפו מספר דקות ובן־דרור, ציר ההגנה, חוזר לעמדתו, מבלי שיציאתו תשתקף במאזן השערים. לפתע, השתרע אותו בן־דרור מלוא קומתו ארצה ועצר כדור בידו בתחום רחבת ה־16. כמובן, השופט קבע בעיטת־11. מיבי כהן, ה„תותח" החיפאי, בעט את הכדור בחוזק לשער, אולם הרפלקס הבריא של בוך שלחו לאותה פינה, והוא קלט את הכדור.

שמונה שעזבו

ההתרחשויות המוזרות יותר חלו במחצית השניה. לאחר שבוך ספג שער מרגלי אותו כהן, עזב לפתע באופן מפתיע את המגרש, כשאת מקומו ממלא אחיו הצעיר של שמואל בן־דרור, ישראל. אחד ממנהלי קבוצת „מכבי" פ"ת מנסה למנוע מבוך את עזיבת המגרש, אולם דבר זה אינו עולה בידו. כעבור מספר דקות עוזבים שני שחקנים נוספים ממכבי פ"ת את המגרש — עמיחי כרמלי ונדל. גם הפעם, כבפעמים קודמות, לא מצא לנכון השופט המנוסה, קליין, להתערב ב„בעיה הפנימית" של פתח־תקוה. אם־כי קבוצה זו המשיכה לשחק ב־8 איש

חיפה ניצלו היטב את התמורה שחלה בהרכב הפתח־תקואי, כבשו שני שערים, זכו בנצחון בשיעור 2:3 ובשתי נקודות יקרות בטבלת הליגה, שעדיין לא הביאו להם שיפור מכריע בדירוג הקבוצות.

לאחר המשחק קמה סערה. למעשה, היא נתעוררה עוד קודם לכן, ביציעי הקהל בחיפה, אולם ההדים המרעישים יותר נשמעו יום לאחר המעשה, כאשר העתונות הגיבה בצורות שונות על „המשחק המוזר", והחל לעבור הלחש על אי כשרותו של המשחק.

דו"ח השופט: 2:3

ההתאחדות לכדורגל לא יכלה להגיב על משחק זה, כי לגביה קובע אך ורק דו"ח השופט, שהוא נציגה על המגרש. השופט במשחק זה היה קליין, חבר איגוד השופטים בצפון (מי שהיה בעבר שוער „הפועל" חיפה ונבחרת ארץ־ישראל). הדו"ח שלו לא אחר לבוא וכלל שורה אחת בלבד: „מכבי" חיפה ניצחה את „מכבי" פתח־תקוה בתוצאה — 2:3". זה היה הדו"ח המלא של השופט על המשחק, מבלי כל תוספות שהיו יכולות להסביר את עמדתו לגבי ההתרחשויות השונות הנוספות שחלו על המגרש. למעשה, אין חוק הגוזר על השופט למלא את השורות הפנויות המצויות בצד הסעיף הקרוי „הערות" בדו"ח השופט, אך במקרה זה, חייב ההגיון הסברו של איש־החוק במדי הספירט שעל המגרש. מאחר שהשופט קליין נהג לפי כללי החוקה וללא ניצול „סעיפי ההגיון", הרי שלא נותר למוסד המאשר את משחקי ההתאחדות — ועדת הליגה והגביע — אלא לאשר את המשחק. אולם..

הרי בתחתיתה נאבקו חמש קבוצות על מקומן בליגה הראשונה. היו אלה בית"ר ת"א, „מכבי" חיפה, „הפועל" בלפוריה, „הפועל" חיפה ו„הפועל" כפר־סבא.

יש לציין, כי המשחקים האחרונים בליגה היו כולם לא במסגרת מיפגשים „משפחתיים", לאור נסיון ה„שבת השחורה" של 1952, ולכן היה בכל משחק ומשחק כדי לחרוץ את גורלה של קבוצה זו או אחרת. קבוצות „הפועל" חיפה וכפר־סבא נחלצו כליל מסכנת הירידה שבועיים לפני סיום המשחקים; „הפועל" בלפוריה השלים עם ירידתו לליגה השניה, ואילו „מכבי" חיפה או בית"ר ת"א עמדו לשמש לה „בלווה" נוסף. ההתחרות בין שתי קבוצות אלה היתה קשה, ולבסוף, בתום משחקי הליגה, התברר כי לשתי הקבוצות מספר נקודות שוה עם יחס שערים עדיף לבית"ר. אך.. מבלי לחשב את תוצאות המשחק בין „מכבי" חיפה ל„מכבי" פ"ת (2:3), שהמאבק עליו ניטש בבית־הדין העליון של ההתאחדות. כמובן, שעכשיו הפכה החלטת בית־הדין לחשובה ביותר, לאור העובדה, כי אישור המשחק פירושו ירידת בית"ר לליגה השניה, אי אישורו, הווה אומר נשירת „מכבי" חיפה לליגה ב'.

למען הסדר הכרונולוגי מן הדין לציין משחק נוסף, שתהיה לו חשיבות בהמשך חשיפת הפרשה: זהו המשחק בין „הפועל" חיפה ובית"ר ת"א, שנסתיים בנצחון בית"ר בשיעור — 2:1. לאחר שקבוצת „הפועל" חיפה השתחררה מסיוטי הירידה לליגה השנייה, התירה לעצמה להופיע למשחק בתל־אביב, נגד קבוצת בית"ר, בהרכב לקוי, ואף לא גילתה כל סימני התרגשות בהפסידה. כמובן, שעברו לחש ורננה אחרי משחק זה (אם כי בעת ההיא עברו לחשים אחרי משחקים רבים...), אך דבר זה אף הגיע לידי ביטוי בעתונות, ודוקא בעתונות אוהדת לקבוצת „הפועל" חיפה. אך כפי שאמרנו, יש להכניס קטע זה במאמר מוסגר, וניגש לדון בהמשך הפרשה עצמה.

חלוצי חיפה מסתערים על שערו של בוך

בית"ר „מגלה התענינות" בבית־הדין

בתוך משחקי־הליגה בכדורגל עסוק היה בית־הדין־העליון בשני „תיקים" חשובים. האחד, הקשור במשחקי הליגה הראשונה (משחק חיפה), והשני, במשחקי הליגה השניה (ובו תביעת בית"ר ירושלים לפסול את נצחונה של קבוצת „הפועל" רעננה, ששיתפה שחקן בעל כרטיס מזוייף). שפר חלקם של בני ירושלים, שהצליחו להוכיח את כשרותם ובית־הדין־העליון פסק על מסירת שתי נקודות נוספות לבית"ר ירושלים. בזכותן של שתי נקודות אלה עלתה קבוצה זו לליגה הראשונה. אותו בית־הדין הספיק גם לפסול תביעה נגדית של „הפועל" רעננה נגד בית"ר ירושלים, בפרשת „הציונים" המפורסמת, בהדגשה של „עבר זמנו בטל קרבנו". אך למרות כל הישיבות והדיונים המרובים, לא הספיקו לסיים את פרשת „המשחק האומלל" בחיפה.

צו־מניעה בבית־המשפט המחוזי

מים רבים שטפו בירדן. עונה הלכה, חופשה תמה, עונה חדשה קרבה. סיכסוכים חדשים נראו באופק.. ענין המשחק בחיפה הושתק במקצת. אמנם, בית־הדין העליון המשיך לקיים „ישיבות דו־חודשיות" בנושא זה, אך לכלל פתרון מעשי לא הגיע הדבר. לפתע, חזר הענין הנשכח לכותרות הראשיות. הפעם היו אלה אנשי בית"ר, שהפרשה נשארה הקרובה ביותר ללבם, כי נגעה בהם

יום לאחר שהגיע למשרדי ההתאחדות מכתבו הרשמי של השופט קליין, הגיעה מעטפה נוספת, נושאת בול חיפאי. היה זה מר שטרן, חבר איגוד השופטים במחוז הצפון, אשר שלח להתאחדות חוות־דעתו האישית על המאורע. הוא ציין, כי לדעתו ולדעת רבים אחרים שחזו במשחק, היתה זו הצגת־ביום, ותקף את חברו לאיגוד, השופט קליין, שלא מילא את חובתו, ולא הגיב על הדבר. אמנם, היתה זו אגרת פרטית (לאחר־מכן הודיע איגוד השופטים במחוז־הצפון, כי חברם מר שטרן לא היה מיופה־כחם בענין זה), אך אחד מחברי ועדת הליגה והגביע, מר ארתור באר, התרשם מהענין קשה והחליט שלא לאשר את המשחק. משחקי הליגה המשיכו לשטוף להם מבלי שהמשחק אושר, אך לפתע הפך גליון המשחק בין „מכבי" חיפה ל„מכבי" פ"ת (2:3) למקום התנצחות בעיקר בין שתי אגודות שייחסו חשיבות מרובה לגבי אישורו או פסילותו של המשחק.

בית־הדין־העליון נכנס לעובי הקורה...

הסכסוך בפרשת אי־אישור „משחק חיפה" החריף ככל שהמשחקים התקדמו לעבר „קו־הגמר". מר רפפורט, נציג „מכבי" בועדת הליגה נקט בסנקציה־וסרב לאשר כל משחק אחר, עד אשר לא יאושר המשחק בחיפה. מאידך, סרב מר באר לאשר את המשחק. הדבר הועבר באופן אוטומטי לדיון במוסד הגבוה ביותר בהתאחדות — בית־הדין העליון, שהחל לדון בפרשה בעצלתיים. בינתיים גברה תמהה במשחקי הליגה,

מצב הטבלה לפני המשחק החוזר

	הקבוצה	משחי'	נצ'	תי' קו	הפס'	זכות	חובה	נק'
.10	„מכבי חיפה	21	7	3	11	22	50	17
.11	בית"ר ת"א	22	7	3	12	23	42	17

בוך עוצר כדור, והשופט קליין מתבונן בו..

1954 הונח על שולחנו של השופט י. לאם, שופט בית־הדין המחוזי, כתב בקשה לצו־מניעה שהוגש ע"י עורך־הדין י. ריסרמן בשם שולחיו — אגודת בית"ר ת"א. השופט לאם, לאחר עיון בחומר, הוציא צו־מניעה, שכלל איסור „על קביעת משחקי ליגה א', מבלי שקבוצת בית"ר ת"א תכלל בתוכם", וכן איסור „קביעת משחקי ליגה ב' שקבוצת בית"ר ת"א תוכלל בהם". צו־מניעה זה הזרים „דם חדש" בהתאחדות לכדורגל, מאחר שמנע ממנה אפשרות (בלתי אפשרית מסיבות אחרות...) של תחילת משחקי ליגה, וכמובן, שהופעל לחץ על בית־הדין העליון, שיכנס למלוא הקיטור על־מנת לחסל את הפרשה.

„יום הולדת" לתיק

במלאות שנה ל„הולדתו" של תיק משחק־חיפה, החלו להתגלות סימנים ראשונים לקראת חיסולו. בשלהי שנת 1954, בחודש דצמבר, החל בית־הדין־העליון לקיים ישיבות תכופות והזמין באמצעים שונים עדים חשובים (שתחילה לא רצו להופיע) ולאחר מכן, בהופיעם, התחמקו באמתלות של „אינני זוכר" או „עברה כבר שנה". בית־הדין־העליון, שהורכב מאנשי משפט מובחרים, העמוסים עבודה רבה בבתי־משפט אזרחיים והעושים עבודתם שלא על מנת לקבל פרס, עמל בפרך כדי להוציא בהקדם את פסק דינו. יחד־עם־זאת נעשתה העבודה ביסודיות, נחקרו כל העדים שיש להם חשיבות לגבי הפרשה, מבלי התחשבות בזמן (דבר שמרם היסב את עצביהם של אוהדים לביניהם...), עד אשר בתחילת חדש ינואר [illegible] התלו דיוני הסיכום של בית־הדין לקראת קביעת פסק־הדין הגורלי.

ב־5 בינואר 1955 הזמין בית־הדין העליון את באי־כוח התביעה וההגנה לשאת את נאומיהם האחרונים לפני פסק הדין, בחדרו של עורך־הדין סגל התכנסו חברי בית־הדין העליון ב„הרכב מלא" (השופט בן־חנוך, ועורכי־הדין סגל, שבו, מטלון ויואלסון), נציג ההתאחדות (ס. אלמוג), הקטיגור (אריה לוין) והסניגור (אבני — „מכבי" חיפה). בא כוח „מכבי" פ"ת (הנתבע השני) לא הופיע, ואילו מספר לא־מועט של אוהדי בית"ר, שרחשו במסדרונות הבית המפורסם ברחוב לילנבלום 40, הורשו להכנס לאולם כדי להאזין לנאומי־הסיכום.

ה„אני מאשים" של בית"ר

פתח בנאומו אריה לוין, בא־כוח התביעה, שהאשים את ההתאחדות לכדורגל שלא גילתה „יד תקיפה" במקרה זה, שאינו „רק מה שקרה במשחק בין מכבי חיפה ופתח־תקוה, אלא נוגע במישרין בבעית המוסר הספורטיבי בארץ". הוא הזכיר את ההיסטוריה הקרובה של משחקי ה„שבת השחורה", בעונת 1952, ולאחר־מכן תאר את „משחק המריבה" כפי שהוא רואה אותו בביומו: „במשחק הנדון מרבית השחקנים לא ידעו על־כך. מרדכי בן־דרור מסר על־כך לשני בניו והם לשני שחקנים נוספים — צוהר ושניידמסר. הם לא הצליחו לשכנע את שפיגל וסורקניק, אם־כי דברו אתם. הדבר יכול היה לעבור ללא תקלה, אילולא צביקה לוין והשוער בוך, שקילקלו להם את הביום. כשהיו התוצאות שקולות היתה מבוכה בין העסקנים, הם קראו הצידה את שניידמסר והעירו לו שיעשה משהו. צביקה לוין, בניגוד לחבריו שהפריעו לו, כבש שני שע־

את הכדור. מיד לאחר זה עובר להתקף „מכבי" חיפה את כל הגנת פ"ת באין מפריע ומחדיר את הכדור לרשת. זה עיצבן את בוך אשר אמר: „אני לא חבר המפלגה שלכם ולא אהיה שותף למונקי־ביזנס שלכם" — עזב את המגרש. עמיחי ונדל הלכו אחריו. מחיאות כפיים סוערות בצד הקהל ליוו יציאת שחקנים אלה את המגרש. כמובן, שאחרי ששחקנים אלה עזבו את המגרש הצליחה „מכבי" חיפה לכבוש עוד שני שערים — ולנצח.

„דרשנו להשביע את העדים, כיון שחשבנו שמורא השבועה היה משפיע עליהם להגיד את האמת. בכל זאת, הצלחנו להוציא מפי העדים דברים חשובים. למשל, הקב. פ. חלפובסקי (הערת המערכת: חבר הנהלת „מכבי" פתח־תקוה בזמן המשחק) אמר לפני המשחק כי „מכבי" פ"ת תמסור את הנקודות. התקבל חצרון אשר שמע זאת מפיו, העיד על־כך בבית־הדין. חלפובסקי בעדותו לא הכחיש את דברי חצרון. עדותו של פלפובסקי היא הוכחה, כי היה דיון על מסירת נקודות. מתוך העדות של פרידמן, שאינו יכול להיות חשוד באהדה לבית"ר, אפשר להסיק מסקנה שהמשחק היה מבוים. מכתבו של מר שטרן, שהיה [illegible] כל השנים גם על אנשי „מכבי", כמשקיף רשמי, אם־כי באותו יום לא היה משקיף רשמי, יכול להתקבל כהוכחה. שטרן זה כתב, שהמשחק היה מכוער וביומו נראה לעין. נוסף על־כך עוד לא קרה שספורטאים וחובבי כדורגל יכתבו להתאחדות ויחוו דעתם על משחק זה או אחר. הפעם נתקבל בהתאחדות מכתב חתום ע"י כמאה אנשים מחיפה המביעים את מחאתם על ביומו".

הקטיגור המשיך ל„הביא מאמתחתו" הוכחות מדברי העדים הרבים וסיכם את נאומו כך: „ארבעה שחקנים לא הופיעו, ארבעה היו שותפים לביום, שלושה עזבו את המגרש — זוהי התמונה. אתם דנים כאן בדבר חינוכי ומוסרי. אנחנו — אגודת בית"ר — היינו בודדים במערכה. לא היה לנו למי למסור וממי לקבל נקודות, ולא ייתכן שבגלל הקומבינציות שהוזכרו, יהיה בית"ר הקרבן. עם פסק־דינכם המנעו מעשי נפלות בעתיד ותתרמו להשכנת רוח ספורטיבית כנה בארצנו, כפי שהיא קיימת בארצות אחרות. לבסוף, אציין את העמדה ההגונה של מרכז „הפועל" בנדון, אשר התבטאה באובייקטיביות מוחלטת. אבקש לא לאשר את המשחק ולקובעו כ־0:0 ללא נקודות, כפי שנקבע בעבר במקרים דומים".

ה„נתבע" מנסה ליהפך לתובע

מר אבני, שייצג את „מכבי" חיפה, נשא את נאומו לאחרון: „אינני את בית"ר כצד במשפט, והוא „מכבי" חיפה נגד ההודעה שלא זה את המשחק. בית"ר בכלל לא מית בתמונה, זה היה המשחק ה בישי בליגה ולא היתה אפשרות ל זות מראש איזו אגודה תרד ואיזו תשאר בליגה א'. אינני מבין מדוע בית"ר תובעת ואנו נתבעים. המשחק התקיים ב־26 בדצמבר 1953 שופט היה אחד השופטים הו מים שבישראל. אין מחובתו של שופט לציין בדו"ח שלו קנים את המגרש. השחקן זוב את המגרש, ולא

האחיות סאטון (גילן המשותף 281) מוסיפות לשחק טניס בכל יום

אליפות הטניס של דרום־קליפורניה ידועה כאחת העתיקות ביותר בתולדות „הספורט־הלבן". *היא החלה ב־1887,* שש שנים בלבד לאחר האליפות הלאומית של ארה"ב, ומאז נמשכה כמעט ללא הפוגה. אולם מה שאינו ידוע ברבים הוא, כי תקופה ממושכת היה נתון הפרס הראשון של אליפות זו — גביע כסף — בידי משפחת סאטון, או ליתר דיוק: ארבע האחיות סאטון. שליטתן במשחקים אלה היתה כה מוחלטת, עד כי רבים כינו מיפגש זה „האליפות הקליפורנית של סאטון".

האחיות סאטון, ילידות אנגליה, שבאו בצעירותן למערב־ארה"ב ספגו את קרני השמש הקליפורנית, זכו באליפות זו לא פחות מ־21 פעם. פלורנס סאטון *זכתה בה פעמיים,* אטל סאטון־ברוס — 4 פעמים; ויולט סאטון־דואג — 3 פעמים, ומיי סאטון באנדי — הצעירה שבהן, שנולדה עם „ראש מלא שיער מקורזל" ושקלה 7 ק"ג — זכתה באליפות 8 פעמים.

מיי ניצחה לראשונה ב־1900. מקץ 28 שנה, לאחר שילדה ארבעה ילדים, חזרה וזכתה בתואר — הישג הנחשב כאחד הנדירים והמופלאים ביותר בטניס. אכן, לא בכדי סוברים רבים עד עצם היום הזה, כי מיי סאטון היתה הטניסאית הגדולה ביותר בכל הדורות.

בראשית המאה העשרים הפגינה מיי כוחה לא רק בקליפורניה, אלא זכתה אף באליפות ארה"ב (1904) וניצחה פעמיים בווימבלדון (1905 ו־1907).

האחיות סאטון, שייכות אמנם לעבר, אבל מוסיפות לשחק ולהורות טניס גם כיום, בעירן האהובה סנטה־מוניקה, קליפורניה. עודן נחשבות, כלפני יובל שנים, כמשפחת הטניס הפעילה ביותר באמריקה, אם לא בעולם כולו.

אטל, בת ה־72, משחקת בזוגות ארבע פעמים בשבוע, מאמנת שלוש כיתות של חניכים וטוענת, כי „רק כדור טניס במעופו — מסוגל להמריצני לרוץ"... אחותה פלורנס, בת ה־73, המתגוררת עמה בדירה אחת, בבית נושן ברחוב ה־5, מאמנת 25 תלמידים במגרשה הפרטי במרגריטה־אבניו — שש פעמים בשבוע! „טניס? זוהי תרופה נהדרת. אני חשה נפלא!", היא אומרת בחיוך.

הטניס — תוכן חייהן

ויולט, בת ה־70, המשמשת מזה 25 שנה מפקחת בביה"ס מארלבורו לבנות, אינה מחמיצה לעולם את „משחק־הזוגות היומי" ונוהגת בביטחה ב„פורד" חום־כהיר.

מיי „הקטנה", בת ה־69, המאמנת במועדון הגדול של לוס־אנג'לס, מוסיפה לחבוט בכדור בכוח של „בולדוזר", בדיוק כשם שחבטה בו לפני *50 שנה...*

במה נעוצה גדולתן של האחיות סאטון, שגילן המשותף 281 שנה?

„הטניס היה מתמיד תוכן חיינו", אומרת אטל, הבוגרת מכולן. „כאשר הגענו לפאסאדנה, קליפורניה, עם הורינו, בסוף המאה הקודמת, לא היה לנו היכן לשחק. החלטנו להקים מגרש במו ידינו. בצוותא עם אחי הנרי ירדתי ב־1899 לעמק־איטון, עם סוס וכלי עבודה; סחבנו ערימות חימר לחוותנו, בת עשרת־האקרים, כדי להקים את מגרש־הטניס הראשון. אמנם, לא היה זה מגרש משובח. היה עלינו להתגבר על עליות ומורדות, כדי לחבוט כהלכה בכדור. אך למרות הכל, התגאינו בו, משום שהיה זה אחד מעשרת המגרשים הפרטיים בפאסאדנה. שיחקנו בכדורים שחוקים ובמחבטים המריגידים, אולם אף ליקויים מסוג זה לא היה בכוחם כדי להניאנו מן הרעיון ללמוד טניס כהלכה".

הקפטן ושבעת ילדיו

„את ראשית ידיעותינו בטניס רכשנו באנגליה", מסבירה פלורנס, הנמוכה בין האחיות. „אבא היה קפטן בצי — והתפאר בשבעת ילדיו: אטל היתה הבכורה; אח"כ נולדו שני אחים, ולבסוף — בהפסקה בת ארבע שנים — ארבעתנו. כאשר הקמנו את מגרשנו, נתברר לנו, כי הציוד אינו פחות חשוב ממכברת־האדמה. למשפחה שכנה, ראדקליף, היה ציוד משובח, אולם חסר לה מגרש. עשינו, איפוא, „שותפות" שעלתה יפה. ויולט זכתה בטורניר הראשון שהשתתפה בו (1899) *והשמחה במשפחה היתה רבה.* היא סללה בפנינו את דרך־המלך..."

„מה דעת האחיות על הטניס המודרני, בהשוואה לזה של דורן?

הנערות היו מהירות יותר בימינו", טוענת ויולט, שארבעת ילדיה — מיי, בילי, דוריס וג'והני — משחקים טניס בהתלהבות. „היינו פעילות יותר במגרש, ואין ספק, כי הדבר נבע *ממשחקי־הריצה המרובים,* בהם עסקנו בבית־הספר. אולם לפלא בעיני, כיצד יכולנו בכלל לנוע. היודעים אתם מה לבשנו? בגדים־תחתונים ארוכים, שמלה לבנה „מכף רגל ועד ראש", גרבי־משי לבנות — וכובע, שלא להזכיר כבר את כל יתר ה„סודות". היה חם, כמובן, וטבלנו בזיעה *בסופו של כל משחק.*

„החבטות לא היו אמנם כה מגוונות", מגלה מיי, „אולם דומני, כי היינו נועזות ונמרצות יותר, אף כי איש מאתנו לא חלם לקבל שיעורים ממאמן מקצועי. הנערות הירבו לשחק אז ליד הרשת, בניגוד למה שסבורים כיום, והמשחק לא התרכז כלל ליד הקו־האחורי. החבטה החלשה ביותר היתה, כנראה, הפתיחה. רק מרי בראון, אם אינני טועה, היתה בעלת פתיחה חזקה. כל היתר פשוט חבטו בכדור ללא כוח, כמובן, שהמחבטים היו שונים והידיות גדולות יותר. אין ספק, *כי החבטות ועבודת־הרגליים* משוכללות יותר בימינו, אולם המהירות הואטה. דומני, כי הסיבה לכך נעוצה בעובדה, שבנות־זמננו נשענות לרוב על עקביהן, ורק בודדות מוצאות משען על קצות־אצבעותיהן".

כמה שקלה מיי?

„חבטת־גב־היד היתה אז בעלת אופי־הגנתי יותר", אומרת פלורנס. „נשקה היעיל ביותר של מיי היתה חבטת כף־היד. היא שיחקה יום תמים *מבלי להחטיא אף אחת מחבטות אלה!* היא שיחקה בכוח־מחץ אדיר, אולי, משום שלא הקדישה כל תשומת־לב לגיזרתה... אף אחת מאתנו לא ידעה אז, מה פירושה של דיאטה. כאשר מיי זכתה באליפות ווימבלדון, שקלה 75 ק"ג — — — —"

„אין זה נכון", מתפרצת מיי לתוך דבריה. „מעודי לא שקלתי יותר מ־66 ק"ג..."

„שכחת, כנראה", מחייכת אטל. „פעם שקלת אף 76 ק"ג, ונזקקת לכל גרם מהם. הלא עלה בידך להכות אף גברים! אין ספק בכך שבמשפחת סאטון — „אחותנו הקטנה" היתה הטניסאית הגדולה ביותר בהיסטוריה!"

אטל, וויולט, פלורנס ומיי סאטון — כיום

הגביע האנגלי החל בלהטוטיו

„וולבס" ניצלה ממפלה בגרימסבי

לאחר שפיגרה ב־2:0, הבקיעה 5 שערים ב־15 ד'

הסיבוב השלישי של משחקי הגביע האנגלי, שנערך בשבת, הביא שוב לאלפי החובבים באי הבריטי, את הסיפוק המלא, שיש לו מדי שנה מההפתעות המרעישות.

קבוצות הליגה השניה והשלישית מחכות בכליון עינים לפגישתן עם קבוצות ליגה א'. ברור, כי אין להן מה להפסיד, והן משקיעות על־כן את מלוא מאמציהן, כשהן מעודדות על־ידי הקהל הבא לראות את כוח הלחימה המופלא של קבוצות קטנות אלה, שזכו באנגליה לכינוי „הורגות הענקים".

בשבת האחרונה, נכנסו לפעולה, זו הפעם הראשונה בעונה זו, קבוצות הליגה הראשונה, וכמה מהן ש„חלמו" לזכות בגביע, כבר הוצאו מהמשחקים. ה„הורגת" המפתיעה ביותר היתה „יורק סיטי" (מקום 5 בליגה ג', צפון), שהצליחה לנצח את „בלקפול", הקבוצה המהוללת שזכתה בגביע לפני שנתיים, בשעור 0:2. *המשחק נערך על מגרשה של „בלקפול"* ורק 8000 צופים הטריחו עצמם לבוא לאיצטדיון, לראות כיצד בולעת „בלקפול" את המועדון הקטן מהצפון. איש לא שיער, ששחקני יורק־סיטי יוכלו לעמוד בפני הקבוצה, שבשורותיה משחקים „הקוסם" סטנלי מאתיוס; החלוץ המרכזי של נבחרת אנגליה לשעבר, סטנלי מורטנסון; ג'ונסטון, לשעבר הבלם של אנגליה; קאלי, שחקן הנבחרת הסקוטית ושוער הנבחרת הסקוטית, פארם. אולם קבוצת יורק עשתה הבלתי אפשרי. במשך 90 דקות עבדו 11 שחקניה כשדים, כשהם מוציאים במגע קרוב את הכדור מרגלי שחקני „בלקפול" המופתעים, שעד מהרה הובקע שערם. 11 דקות לפני הסיום ניתן ל„בלקפול" להשיג שוויון, אולם ראש הקבוצה קאלי שלח את הכדור מבעיטת־11 מטר(!) לידי שוער „יורק". כשהשיגה יורק את השער השני, היה ברור שחלומה של „בלקפול", הנמצאת במקום 20 בליגה הראשונה, גנוז...

עוד בעיטת־11 הוחטאה

דרמה התחוללה במגרשה של „הדרספילד", הצועדת במקום השביעי בטבלת הליגה הראשונה, כשסיימה בתיקו 3:3 עם „קובנטרי" מהליגה השלישית. ברוב שלבי המשחק במעט ולא היוותה „קובנטרי" יריב לחלוציה המצויינים של „הדרספילד", שכבשו 3 שערים לעומת שער אחד של יריביהם. הכל התנהל למישרין והנצחון נראה היה „כמונח בכיס". אולם לפתע, כ־20 דקות לפני הסיום, נשבה כאילו רוח חדשה בשורות „קובנטרי", ועוד בטרם הספיק הקהל להבין את המתרחש, הושוותה התוצאה ל־3:3. המשחק החריף ורבו בו הפגיעות הגופניות. חלוצי „הדרספילד" נלחמו בחירוק שיניים, אך עצבנותם הגיעה עד־לידי־כך, שמטקאלף הקיצוני השמאלי שלה (שיחק בתפקיד זה פעמים רבות בנבחרת האנגלית) בעט לחוץ בבעיטת־11(!).

„הזאבים" ניצלו בנס...

עד „קצה המיתר" נמתח הקהל של „גרימבסי טאון", התופסת מקום 19(!) בטבלת הליגה השלישית, כשקבוצתו הזאטוטית הובילה עד 15 דקות לפני הסיום *בתוצאה 2:0(!)* כמשחקה נגד ה„וולבס", המועמדת לזכיה בגביע ותופסת מקום שני בליגה הראשונה. אולם בדיוק כפי שקרה במשחקים נגד „ספרטק" ו„הונבאד", פתחו הזאבים ב„פיניש" פנטסטי והבקיעו תוך 10 דקות 5 שערים(!), שהביאו להם נצחון, לאחר מאמץ עליון — 2:5.

לקבוצה החובבת „בישוף אוקלנד" לא שיחק המזל במשחקה עם הקבוצה המקצועית „איספהיץ' טאון", האחרונה בליגה השניה. החובבים הובילו ביתרון של 1:2 הודות למשחקו המצויין של החלוץ המרכזי, אולם דקות ספורות לפני הסיום הבקיעו החובבים שער עצמי, לאחר שהבלם ביצע „פעולה אקרובטית" מיותרת, והמשחק נסתיים בתיקו — 2:2.

נקמתה של ארסנל

מאבק עז ניטש בין קבוצות הליגה הראשונה, שהתמודדו בינן לבין עצמן בשני משחקים.

בשנת 1927 נדד הגביע בפעם היחידה לוולס, לאחר שבמשחק־הגמר ניצחה „קרדיף" את „ארסנל" — 0:1. אולם מאז ועד לשבת האחרונה לא נפגשו כלל שתי הקבוצות במשחקי הגביע. בפגישתן בשבת „נקמה" ארסנל בקרדיף, לאחר 28 שנה, כשניצחה באותה תוצאה — 0:1. הקרב ב„היבורי" היה עז ונראה, שהמשחק יסתיים בתיקו מאופס. אולם שלוש דקות לפני הסיום הצליח טומי לאוטון, החלוץ המרכזי המהולל, להעלות את „ארסנל" לסיבוב הרביעי, בהבקיעו שער נפלא.

„סנדרלנד", הצועדת בראש טבלת הליגה האנגלית, נאלצה להיאבק קשות עם „ברנלי", התופסת מקום 11 בטבלה. הגנת „ברנלי", במשחק נוקשה, שמה לאל את התקפות חלוצי „סנדרלנד", שתוכננו על ידי המקשר המצויין של הנבחרת האנגלית, לאן שקלטון. אך מעניין, כי ביל אליוט הקיצוני השמאלי הצעיר של „סנדרלנד" (שיחק בתפקיד זה גם בנבחרת אנגליה), אשר נרכש רק לפני שנתיים מ„ברנלי", ב־26 אלף ליש"ט, הוא שהבקיע את שער הנצחון לזכות „סנדרלנד", בדקה ה־84. תארו לעצמכם את הרגשתם של מנהלי „ברנלי", שהסכימו לפני שנתיים למכור אותו ל„סנדרלנד"...

„חללים" נוספים נפלו בליגה הראשונה, ביניהן „פורטסמות", שנוצחה על ידי בריסטול רוברס (ליגה ב') ב־2:1, בעוד ש„מנצ'סטר יונייטד" תתמודד במשחק־גומלין על מגרשה עם „רידינג" (ליגה ג') לאחר תיקו — 1:1. ואילו „אסטון וילה", קבוצת גביע טיפוסית, תתמודד אף היא שנית עם „בריסטול" (ליגה ב') לאחר שסימו בתיקו — 2:2.

······

משחק לאחר 379 יום / סוף

הוא סיים את נאומו בדרישה לאשר את המשחק, כי „אין למשחק הזה כל קשר עם בית"ר. אשר לתוצאות המשחק, יש להתחשב בדו"ח השופט ולא בדמיונו של מר לוין. לכן, אבקש לאשר את המשחק לפי דו"ח השופט, שהוא קובע".

הישיבה הגורלית

לאחר שמיעת נאומי־הסיכום של התביעה וההגנה, התפזר בית־הדין וקבע ישיבה נוספת לשם הוצאת פסק־הדין. ישיבה זו נקבעה בסודיות ואחד ממזכירי ההתאחדות לכדורגל המשמש, כרגיל, כמזכיר הועדה, אף „שוחרר" הפעם מתפקידו כפרוטוקוליסט...

ביום א', 10 בינואר, בשעה 7 בערב, התאספו חברי בית־הדין העליון בקפה „תכלת" בת"א. אולם מחשש „הסתננות" של סקרנים העבירו את מושבם לביתו השקט של עורך־דין מסלוג, בשדרות רוטשילד 125. לאחר שעות רבות של ויכוח על נקודות שונות, הגיעו חברי בית־הדין לכלל ניסוח פסק־הדין.

הסעיף הראשון בדבר אי־אישור המשחק נתקבל פה־אחד. הוא אומר, כי כל חמשת אנשי־המשפט הנכבדים מצאו את המשחק כבלתי־חוקי. אולם, המסקנות לאחר נקודת־מוצא זו היו שונות. עורך־הדין יואלסון, הציע בעקבות זאת קביעת תוצאת המשחק כ־0:0 ללא נקודות (דבר שהיה משאיר את בית"ר בליגה א'), ואילו עורך־הדין סגל טען, כי אין להעניש את „מכבי" חיפה מאחר שאין הוכחה כי סרח. לכל היותר יש להעמיד לדין את שחקני „מכבי" פ"ת, הנאשמים במכירת המשחק. הוא הציע, לכן, אפשרות נוספת ל„מכבי" חיפה ע"י קביעת משחק מחודש, במקום נייטראלי. הפלוגתא בנקודה זו היתה חריפה ולאחר הצבעה, הוחלט ברוב דעות (שלושה נגד שניים) על קביעת המשחק החדש בתאריך ובמקום שיקבעו ע"י מר וייס, מזכיר ההתאחדות לכדורגל.

נקבע גם סעיף שלישי, כי במקרה ולא ישחקו את המשחק מכל מיני סיבות, או שאחת הקבוצות לא תופיע בהרכבה הרגיל מימי המשחקים בעונה שעברה, הרי יהיו הוצאות המשחק 0:0 ללא נקודות.

כיצד לבצע?

בכך הושם הקץ לפרשה העכורה והארוכה. אך הדברים נראים פשוטים עד שנגשים לביצוע.

זאת היתה גם הסיבה לאותה שיחה טלפונית עם שוייץ. ובכן, מה הבעיות שהוצגו בפני מר גסמן מזכיר הפיפ"א? ראשית, האם מותר לשחקנים הנמצאים בעונש לשחק במשחק חוזר? — וכן, מה גורלם של שחקנים חדשים, שהצטרפו לקבוצה זו או אחרת בין משחק אחד למשנהו? — תשובתו של המזכיר הבינלאומי היתה פשוטה: „זהו ענינכם. הפיפ"א אינה מתערבת בענין מקומי".

בשוייץ ובישראל נסגרו הטלפונים. אך בעוד שמר גסמן יכול היה אותו לילה לעלות על מיטתו בשקט נפשי, הרי השאיר את ההתאחדות לכדורגל (העייפה מבעיות בלאו־הכי) מתחבטת בשאלה: כיצד לבצע את המשחק? האם להתיר לעמיחי כרמלי, או לספיגל, המרצים עונשים שונים, לשחק במשחק חוזר? מה גורלו של אלי פוקס, כוכב „מכבי" חיפה דהיום, במשחק חוזר זה? אלה הן שאלות פשוטות, לכאורה. אך בעלית חשיבות מרובה במשחק זה, כמובן, באם יהיה נקי מכלל רבב מבחינה מוסרית.

ובכן, לאחר שנה של צפייה יצטרכו חובבי הכדורגל בארץ להאזר בעוד מספר ימים של סבלנות, כדי ל„תרגם" לעצמם באופן מעשי את פסק הדין, וזאת על גבי מגרש הכדורגל. הפסד קבוצת „מכבי" חיפה לפ"ת יקנה לבית"ר את הזכות להישאר בליגה הראשונה (הודות ליחס שערים עדיף), אולם תיקו או נצחון של החיפאים, יבטיח להם את [illegible] הליגה הראשונה. [illegible] זו לא היה תקדים בארץ. ה

······

משחקים שנכנסו להיסטוריה

מהישג בלונדון — לכשלון בגלזגו

אנגליה ניצחה את צ'כיה 5:4, וסקוטלנד — 5:0

ב־1 *בדצמבר 1938* נערך אחד המשחקים הדרמטיים של הנבחרת האנגלית, על מגרש „טוטנהאם" בלונדון, כשאירחה את נבחרת צ'כוסלובקיה, שנחשבת אז לנבחרת המעולה ביבשת אירופה (כדוגמת הונגריה ליום).

הנבחרת האנגלית המעולה הכתיבה את תנאי המשחק במחצית הראשונה וסיימה אותה ב־2:3 לזכותה. 10 דקות לאחר ההפסקה כבר הובילה אנגליה בתוצאה 2:4, אולם דווקא אז, *כשנצחונה נראה מובטח,* הצליחו הצ'כים להתאושש ותוך משחק צירופים נהדר הבקיעו שער שלישי והשוו בדקה ה־75 ל־4:4. ההתקפות הדדיות שנערכו תוך חשכה, שהחלה להשתלט על האיצטדיון, לא הביאו לתוצאות, בעיקר הודות לעמידתו האיתנה של השוער האנגלי וודלי, אולם 7 דקות לפני הסיום הובקע השער המכריע והדרמטי ביותר לזכות אנגליה. סטנלי מאתיוס ה„קוסם" פרץ מאגפו (הפעם שיחק כמקשר ימני) ובעט מקרוב לשער. השוער הצ'כי הנפלא, פלאניצ'קה, התכונן לזנק, אולם לפתע הגיע המגן קוסטאליק והכדור שפגע בכתפו, הטעה את השוער וחדר לרשת. האנגלים זכו בשער הנצחון (4:5), אולם הקבוצה הצ'כית שבתה את לב הקהל הבריטי, והדבר השתקף גם בכותרות העתונות הבריטית: „צ'כוסלובקיה, הקבוצה הטובה ביותר ביבשת, הפסידה ללא כל הצדקה"; „מאתיוס הציל את אנגליה"; „קוסטליק זיכה את שוער הטוב ביותר בעולם".

אך אין בכוונתנו להביא הפעם את מהלכו של המשחק המעניין. הוא צריך לשמש רק „הקדמה מבארת" למשחק שנערך שבועיים לאחר מכן בגלאזגו, בין הנבחרת הסקוטית לנבחרת הצ'כית, אשר התוצאה שהשיגה נגד האנגלים עשתה לה פרסומת מצויינת.

חמשה שערים בגלזגו

נצחון הצ'כים בגלאזגו לא היה מן הדברים הנמנעים, לאור משחקם המצויין בלונדון ובהתחשב בכך, שנבחרת אנגליה היתה אז בכושר מזהיר. הצ'כים לא חשבו כלל, שיוכלו לנצח בנקל את הסקוטים. חדשים מספר קודם לכן גברה סקוטלנד על אנגליה ב־3:1 *וכמה מפרשני הספורט* בעולם ציינו, כי סקוטלנד היא הנבחרת החזקה ביותר בעולם.

המשחק עם הצ'כים היה רחוק מלאמת הנחה זו, אולם סקוטלנד הפתיעה את העולם כולו, כשבסיום המשחק הורה מאזן השערים 5:0(!) לזכותה. אך עד כמה שיראה הדבר מוזר, היה יחס הקרנות — 9:1 לזכות הצ'כים(!).

במשחק זה אירעו שני דברים נוגדים. הצ'כים נתנו את ה„טון" למשחק ושלטו בו ברוב שלביו. אולם הסקוטים בבעיטותיהם האדירות לעבר השער, עלו על הצ'כים ביכולת זו בהבדל השוה לתוצאה שהושגה. תארו לעצמכם, שפלאניצ'קה, אחד השוערים הגדולים שקמו אי־פעם, נאלץ חמש פעמים רצופות להוציא את הכדור מרשתו. החלוצים הסקוטיים בעטו לשער הצ'כי מכל מצב והפתיעו בכך את הצ'כים, שלא הורגלו ל„הפגזה" על שערם במשחקיהם השונים באירופה. [illegible] של הזדמנויות ולא היתרון בשדה כשלעצמו. הסקוטים, שתורת הכדור־רגל שלהם עברה לאירופה עשרות שנים קודם לכן, הגשימוה במלואה. הקיצונים העבירו את הכדור למרכז רחבת־השער, תוך כדי ריצה, וכאן באה בעיטה מידית מן האוויר לעבר השער. אותה פעולה ביצעו גם החלוץ המרכזי או המקשרים, בהעבירם את הכדורים לקיצונים שבעטו ללא השהייה. בנקודה זו קיבלו הצ'כים שיעור מאלף, והם שיננוהו היטב בעת שהמשחק החל להתפתח בארצם, אך שכחוהו לאחר 30 שנה.

המשגה של פלאניצ'קה

השער הראשון הוגש לסקוטים „על צלחת". פלאניצ'קה עשה את אחד *המשגים החמורים בקריירה שלו.* במקום לחכות לתוצאות הדו־קרב בין מקולק' הסקוטי ודאודיק הצ'כי, פרץ השוער המצויין קדימה לקראת השנים. מקולק' העביר את הכדור לרץ רוברטסון, שבעט במהירות — הכדור פגע בברכו של פלאניצ'קה והגיע לסקוטי בליק, שבעט בקלות לשער הריק.

עתונאי אירופה, שנכחו במשחק, סברו שעד להפסקה יעלה בידי הצ'כים להשוות את התוצאה, אך דווקא ברגע זה השיגו הסקוטים שער שני. המגן קוסטאליק נפל קרבן ל„טאקל" האומנותי של הסקוטים, והדרך לעבר השער נשארה פתוחה. מקולק', החלוץ המרכזי, פרץ כסופה והבקיע שוב את פלאניצ'קה. הצ'כים עברו להתקפות נפלאות וזכו ב־4 בעיטות קרן. המקשר סובוטקה נגח בראשו מתוך רחבת ה־16, אולם החטיא את השער בסנטימטרים. ריהא, המקשר הימני ניצל מסירה של המקשר השמאלי [illegible] תשואות את מבצעי הצ'כים, שהיו יוזמי ההתקפות, אולם לא הגיעו לכלל בעיטות־סיום.

הנבחרת הסקוטית נסוגה להגנת שערה, *ולא איפשרה לחלוצים הצ'כים* ליצור לעצמם מצבים נוחים לבעיטה. כל ההתקפות, בהוספת בעיטה נפלאה של החלוץ הצ'כי זימאן, נהדפו ברגלי שחקני ההגנה הסקוטית. הצ'כים לא הירפו מרחבת ה־16 של היריב, ורק לאחר לחץ שנמשך 30 דקות, השתחררו הסקוטים וביצעו התקפה בודדת „מהירה" שהביאה לשער השלישי. דקה לאחר מכן החטיא פוץ בבעיטתו את השער הסקוטי, כשהצליח ליצור לעצמו מצב בעיטה מצויין, מטרים ספורים מן השער. התגובה הסקוטית היתה שער רביעי, שהושג בצורה מפתיעה ביותר. כדור גבוה שנשלח משמאל, הריץ את המקשר הימני הסקוטי במהירות־בזק. שני המגינים הצ'כים, ש„כיסו" את מרכז הרחבה, לא חיכו לפריצה כה מהירה ועוד בטרם הספיקו להבין את המתרחש, חמק הכדור בבעיטת בזק מתחת לגופו של פלאניצ'קה. הפעם היה זה נצחון המהירות על *הטכניקה.*

באופן דומה הושג גם השער החמישי. בוקאנן הסקוטי העביר את הכדור למרכז והקיצוני השמאלי קיניר ביצע בעיטה מהירה, שהשאירה את ההגנה הצ'כית משתאה. שני המגינים לא „חלמו" כלל, שקיניר יבעט לשער ממצב בלתי נוח זה וכמותם סבר גם השוער פלאניצ'קה...

הצ'כים חזרו לביתם מובסים קשות על ידי „אבות הכדורגל", שבשורותיהם נכללו שחקנים כשרוניים, מהירי תנועה להפליא, בלתי מתוכננים, [illegible]

······

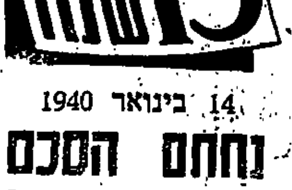

14 בינואר 1940

נחתם הסכם מכבי - הפועל

- נציגי מכבי והפועל הגיעו לכלל הסכם בדבר משחקי ליגה ארציים בכדורגל. בליגה א' ישתתפו 8 קבוצות, דהיינו, נוסף לקבוצות הקודמות, גם הפועל חיפה ובית"ר ת"א. הוחלט, כי שום קבוצה לא תרד לליגה ב'. ליגה ב' (26 קבוצות) תתחלק למחוזות הדרום והשומרון, ואילו בליגה ג' ישחקו 12 קבוצות.
- מכבי ת"א הכריע את בית"ר ת"א במשחק ידידותי — 0:8 (0:1). היתה זו פגישת גומלין בין שתי הקבוצות, לאחר נצחונו של בית"ר שבועיים קודם לכן (1:0). השערים הובקעו ע"י פוקס (3), סדרי (2), גוניפלד, [illegible] בית־הלוי (ג'ירי). האלאמביק, התקפת בית"ר, [illegible] זליבנסקי, בוגדנוב, כספי, [illegible] נכשלה בכל נסיונותיה.

מחריפה ההתמודדות
על גביע מועצת פועלי ת"א

משרד הבטחון — המשביר המרכזי 1:2 (0:0)

במשך 60 דקות מתוך 70 רגעי המשחק לחצו שחקני המשביר, הצעירים, ורק ברגע האחרון ניצל ראובן אללוף פירצה וכבש שער מכריע.

הופעתו של שוייצר בקבוצת הבטחון נסכה בטחון בשוער הקבוצה שנער שהפליא לעצור. גודלמן, הדפות המהוללת, כבש שער שהזכיר את תקופתו המזהירה. כרם צעקותיו העכירו את האוירה. שער השויון מרגלי יחיאלי בא בפתאומיות: יחיאלי בועט מ־25 מטרים מכת עונשין וכתוצאה מאי־הבנה בהגנת הבטחון אוזר. הכדור לשער מבלי שאיש יעצרו. כאמור הצליח אללוף לכבוש בדקה האחרונה את שער הנצחון. ב"המשביר" הצטיינו מגדלבאום, אלחנני, יחיאלי וכהן וב"בטחון" בשפנה, גרוזה, שוייצר וקוסר. אללוף, פרט לשער שכבש, איכזב.

עלית — כור 0:3 (0:1)

קבוצת עלית הדבירה על מגרשה (מגרש מכבי ר"ג) את כור באומן משכנע — 0:3.

למרות העובדה שעלית לא הופיעה בהרכב המלא, לא היה אורחיהם יריב הראוי לשמו ורק חוסר הרגל המסיימת של החלוצים מנע מהם נצחון מכניע.

אלון, שחקן ביתר ת"א ואחד המצטיינים ב"עלית" מובה את קבוצתו ביתרון ממכת־עונשין של 25 מטרים. ברגעים הראשונים של מחצית ב' חל רגע מרתק ליד שער כור בשעת ש־3 נגיחות־ראש נהדפות ע"י השוער וה"משקוף. בהתפרצות מתוכננת מוסיף מנחם יוגנשטין שער שני. ואילו השער השלישי חודר כתוצאה מנגיחת־ראש של זכריה חדד, השחקן הטוב ביותר על המגרש. שער רביעי לא הוכר ע"י השופט גרושבסקי.

אל־על לוד — סולל בונה 0:1 (0:1)

קבוצת אל־על מלוד השיגה את נצחונה השני במסגרת גביע מ.פ. ת"א, בנצחה את סולל בונה לאחר שליטה מוחלטת בשדה במשך כל המשחק. אולם חוסר מזל בביצועות לשער הביא לשער בודד שהובקע בדקה ה־23 ע"י המקשר השמאלי, שהיה החלוץ המסוכן ביותר בקבוצתו. בקבוצת סולל בונה הצטיין נאמן, ששיחק כמקשר שמאלי. לוי כבלם הטיל כמעט לחלוטין את התקפותיהם של חלוצי אל־על. שפט כהלכה ש. מושקוביץ.

חמת — נשר רמלה 0:7

קבוצת־הכדורגל של "חמת" זכתה בנצחון שני, הפעם על "נשר" — 0:7 (0:5).

במחצית הראשונה לא היו שחקני "נשר" יריב לשחקני "חמת", והאחרונים הבקיעו את שערו של זוינגץ 5 פעמים ללא־מענה. אשכנזי, החלוץ המרכזי של "חמת", הבקיע 3 שערים. ספוזניקוב כבש שער רביעי, והשוער עבוד הבקיע שער חמישי מבעיטת־11.

לאחר ההפסקה זילזלו שחקני "חמת" ביריביהם, ולמרות עליונותם ברוב שלבי המחצית, הוסיפו רק שני שערים נוספים, ע"י ספוזניקוב ו־אשכנזי.

שני שערים נוספים של "חמת" לא אושרו ע"י השופט ז. בנדל, שפסק "נבדל".

הרכבי הקבוצות: "חמת" — עבוד; ה. כהן, א. כהן; קירשנברג, לוי, נסים (אוואורד); רוזן, סולמי, אשכנזי, אהוד, ספוזניקוב. "נשר" — וינגץ; פינטו, סקמן; קייל, אנגרר־סי, גולדברג אוחיון, בראשכנזי, שמים, זיתון ד. כהן.

מגן־צ'סטר — אלקו/הופמן 2:6 (2:3)

שחקני מגן־צ'סטר שיפרו את מעמדם כאשר מיגרו את הקבוצה החלשה של אלקו־הופמן בשיעור 2:6.

קוריק פותח ב"מבול" השערים אחרי שהסטה את השוער ציציקס. בדקה ה־13 מצליח סורקניק להעביר את הכדור מעל לראש ציציקס. סולמי מוסיף לאחר זמן־מה שער שלישי. בדקה ה־22 כובש מגן־צ'סטר שער "עצמי" ע"י יעקב קירשנבורג ר כתוצאה משגיאתו של אותו שחקן מצליח שולץ מ"אלקו־הופמן" לקלוע כהלכה לזוית. במחצית־השניה מתאוששים אנשי מגן־צ'סטר ומעלים את התוצאה ל־2:6 ע"י סורקניק (2) וסולמי. שפט כהלכה זיברמן.

★

משחק ידידותי

● משטרת מחוז תל־אביב — עירית ת"א — 0:3. את השערים לטובת המשטרה כבשו שרף (2) ופליקס. הצטיין גם רק, כבלם.

בקבוצת ע.ת.א. הצטיינו הבלם סלוצקי ואברהם לוי (שניהם שחקני ביתר ת"א), כן הצטיין השוער מליקה.

גביע הנשיא

קבוצות־הכדורגל של "מכבי" ימשיכו השבת במשחקיהן על "גביע הנשיא" לפי התכנית הבאה (הקבוצה הראשונה היא הביתית): מכבי חדרה — מכבי חיפה; מכבי רמת־גן — מכבי שעריים־רחובות; מכבי פ"ת — מכבי ירושלים; מכבי זכרון־יעקב — מכבי נתניה.

כדור־יד

5 משחקים ייערכו גם השבת במסגרת הליגה הארצית לכדור־יד, המתנהלת כסידרה. תכנית המשחקים היא: בתל־אביב — מכבי חיפה — מכבי ת"א; מכבי הצפון ת"א — הפועל ת"א; בירושלים — מכבי בצלאל־רחובות — האוניברסיטה; בפתח־תקוה — הטכניון חיפה — מכבי פ"ת; ברחובות — מכבי ראשל"צ — הפועל רחובות.

האליפות ה־14 נמשכת

האליפות ה־14 של "הפועל" בכדורסל תימשך השבת בארת, נצר, רחובות, תל־אביב, בית־אלפא, משמר־העמק, גבת ומזרע.

פרטי ההסדר בליגה לכדורסל

ועדת הבירור העליונה שנקבעה על־ידי ההתאחדות לספורט לישוב הסכסוך בענף הכדורסל, פירסמה השבוע את מסקנותיה המלאות.

הועדה, בהרכב ראובן וייצברג (הפועל) וחיים וינן (מכבי), קבעה את המסקנות הבאות:

בהתאם להחלטת הנהלת ההתאחדות בדצמבר, שהטילה עלינו לדון ולקבוע סופית את ההסדר בענף הכדורסל, אנו מביאים בזה את החלטתנו.

א. תוקם ליגת מבחן א' בת 10 קבוצות: חמש מ"הפועל" וחמש מ"מכבי".

ב. תוקם ליגת מבחן בת 12 קבוצות, מהן שבע מ"הפועל" וחמש מ"מכבי".

ג. תוך חודש ימים חייבים שני המרכזים להודיע להנהלת ההתאחדות וועדת הכדורסל את שמות הקבוצות לשתי הליגות. שבועיים אחרי זה חובה להתחיל במשחקי הליגות.

ד. היות והמבחנים הם חדשים, חלה חובת חידוש הרישום האישי בהתאחדות, וכן מותרת העברת שחקן מקבוצה לקבוצה בהתאם לחוקה המקובלת.

ה. עם גמר המבחנים תרדנה שתי קבוצות האחרונות מליגה א' לליגה השניה. שתי הקבוצות הראשונות מליגה ב' תעלינה לליגה א'. בצורה זו תיווצר ליגה א' ארצית בת 10 קבוצות.

ו. על ועדת הכדורסל לעבד את אופן הבצוע של ליגה ג' ולהפעילה עוד בעונה זו.

ז. סדר העליות והירידות בין ליגה ב' וליגה ג', צריך להיות כדוגמת ההסדר בין ליגה א' וליגה ב'.

ח. בכל מקרה של חילוקי־דעות בהנהלת ועדת הכדורסל, יש לשמור על המשך פעולת הליגה. החתומים מטה מציעים לבחור בשני אנשים מוסמכים, שכל חילוקי־דעות שיהיו בעתיד ובאו בפניהם להחלטה סופית מחייבת.

363 הצעות להימנון אולימפי

לא פחות מ־636 הימנונים מ־40 ארצות, בתוכן ישראל, הוצעו לועד האולימפי הבינלאומי, שהכריז בשעתו על תחרות עולמית.

הנסיך פטר ממונאקו, נשיא הועדת־ההימנון, יתחיל ב"ניפוי" ראשון ב־22 בינואר. הבחירה הסופית תיערך במחצית השניה של אפריל במונטה־קארלו. סבורים, כי ההימנון החדש יושמע כבר במשחקי 1956 במלברון.

עד כה נוגן במקס־לפתיחה הימנון המדינה המארחת.

משחקי האיגוד המקצועי

חברת החשמל חיפה מצטיינת באתלטיקה

נבחרת ואתלטים־הקלים של חברת־החשמל זכתה במקום הראשון בתחרויות לאליפות מקומות־העבודה בחיפה, שנערכו בשבת באיצטדיון העירוני בחיפה. חברת החשמל צברה 82.5 נקודות, לפני המשביר־המרכזי — 61, ומ.ע.צ. — 16.

גיבור־התחרות היה דב זעירא, מהמשביר־המרכזי, שהשיג 5 מקומות ראשונים בין הבוגרים. כן בלט ברוך תורג'מן מחברת־החשמל שהיה המתחרה הרציני היחידי של זעירא.

התוצאות היו: בוגרים — ריצת 100 מ' — זעירא — 11,8 שנ'; ריצת 1500 מ' — פרץ יהודה (חברת־החשמל) — 5:36.4 ד'; קפיצה לרוחק — זעירא — 5,72 מ'; קפיצה לגובה — זעירא — 1,55 מ'; הדיפת כדור־ברזל — זעירא — 10,65 מ'; זריקת דיסקוס — זעירא — 35,40 מ', בוגרות — ריצת 60 מ' — סמואל בלהה (חברת־החשמל) — 10,2 ש'; קפיצה לרוחק — פרגון מרים (מ.ע.צ.) וסמואל בלהה — 3,09 מ'; קפיצה לגובה — סמואלביץ חנה (חברת־החשמל) — 1,05 מ'.

כדורגל על "גביע פניציה"

מ.ג.ח. — קסטנבאום 0:2; קייזר־פרייזר — ב.מ.ב. 1:6; פניציה — מ.ע.צ. 0:4; רשנים־תימים — דואר 0:1.

משחק־ידידותי: קייזר־פרייזר — אתא 0:6.

ב.מ.ב. בראש בכדורעף

לאחר המשחק בין "סולל־בונה" ו־חברת־חשמל (1:2 לטובת "סולל־בונה"), נסתיים הסיבוב הראשון בליגה לכדורעף במחוז חיפה. טבלת הסיבוב הראשון היא: 1) ב.מ.ב. — 8 נקודות; 2) ב.ה. 658 — 7; 3) סולל־בונה — 5; 4) חברת־החשמל — 5; 5) בתי־הזיקוק — 4.

בליגה לכדורסל

● הבנקים — "אשד" 45:57 (22:32). לבנקים קלעו: אבו־ראשיד (26 נקודות); ארסל (12), סלמה (16) ומרגו (5). ל"אשד": הרינג (12), עמר (16), גליזברק (13) ורונה (10).

● פניציה — עירית חיפה 14:53 (6:15). לפניציה קלעו: חמו (47), פישר (4) ונצב (2). לעיריה: יהודה (6), משה (4) ושלמה (4).

● חברת־החשמל — סולל־בונה 26:38 (15:24). לחברת־החשמל קלעו: מחרז (17), נהרי (6), אוחנה (4), וקנדלמן (4). לסולל־בונה: דרנגבלום (10), אורנשטין (8) וצבי (4).

● בשחמט הושגו התוצאות הבאות: פניציה — המשביר־המרכזי

הפועל ת"א מעניש שחקן

הנהלת קבוצת הפועל ת"א החליטה להפסיק את השתתפותו של דוד שחר, עקב התנהגותו הבלתי ספורטיבית במשחק הליגה בכדור־יד, שנערך בחיפה ב־18 בדצמבר 1954.

לאחר שהענין הועבר להנהלת ועדת הכדור־יד שבהתאחדות לספורט בישראל, פסקה ועדת הבירור העליונה, כי שחקן זה לא יוכל להשתתף במשחקי הליגה במשך עונה אחת, וכמו־כן לא ישתתף בשום משחק ידידותי או אגודתי.

תלוש חתימה על מינוי
אל
מנהלת "חדשות ספורט"
אני.............. חותם בזה על עתוני "חדשות ספורט" ביום א' וסוף־השבוע.
את התשלום מראש בסך 15 ל"י (עבור שנה אחת), או 7.500 ל"י (עבור חצי־שנה) אני ממציא לכם בהמחאה או המחאת דואר (ת.ד. 6035, תל־אביב).
את העתון נא להמציא לפי הכתובת:
רחוב.............. מספר..............

היציל מכבי ת"א את הפרסטיז'ה?

אם־כי למשחק בין הפועל ומכבי תל־אביב לא תהיה חשיבות לגבי ההכרעה ב"גביע שפירא", שלמעשה כבר הוכרעה, הרי כל התמודדות בין שתי קבוצות אלה מהווה מתמיד מקור ענין ומשיכה לחובבי הכדורגל בארצנו.

קבוצת מכבי תל־אביב תנסה להציל במשחק משהו מהפרסטיז'ה שלה שנפגעה קשה במפעל גביע זה. דומה, כי זו הפעם הראשונה לאחר תקופה ארוכה, נראה את מכבי ת"א נלחמת נגד קבוצה שהיא "פייבוריט" מולה...

מאידך, ברור, כי במובן פסיכולוגי יעלו שחקני הפועל ת"א "שבעים" למשחק זה, ויצאו לתום 90 הדקות כדי לקבל את הגביע הנכסף, בכל תוצאה שתושג.

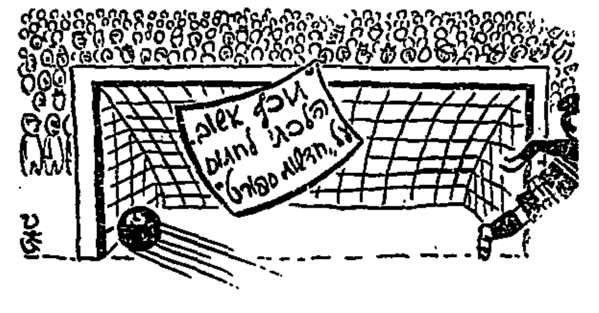

דבר זה יטול את העוקץ ממשחק זה, אך, כאמור, כל מפגש בין הפועל ומכבי ת"א מעניין כשלעצמו.

בהרכבי שתי הקבוצות לא יחולו שינויים מרחיקי־לכת.

קבוצת הפועל תל־אביב תופיע בהרכב הבא: חודורוב; שוייצה, ביבס, בלום (במידה שלא יחלים — צינרבין), י. רייס, וילברסטיין, מיכאלוב, יהודיוף, גליקה, רוזנבאום, יונה פוקס.

מכבי ת"א: ספירא; פרופה, מרגניה; חליבנר, סנאור, רביננביץ; ישראלי, מוריקה, גלזר, סטודינסקי, נחמיאס.

טקס הסיום

בתום המשחקים ייערך טקס חלוקת הגביע והמדליות. אלמנת יוסף ספירא ז"ל, תמסור את הגביע לידי קבוצת הפועל ת"א ותחלק מדליות לכל השחקנים שהשתתפו במפעל.

בית"ר ת"א — מכבי יפו

אף המשחק בין מכבי יפו וביתר ת"א לא יוכל לשנות את דירוג הקבוצות. קבוצת מכבי יפו תנסה במשחק זה להשיג לפחות נקודה אחת, כדי שמאזן־הנקודות שלה לא יהיה מאופס.

קבוצת ביתר ת"א תופיע בהרכב הבא: סלומון; ג. סביניק, סלוצקי; יוחנן כהן, יצחק גמבש, יעקב גמבש; גלייט, אלמליח, אלון, חולי, ברציון.

מכבי יפו: אנגל; לוינסון, רתגל, אביגדור, ישראלי, ארויה, לת, ברוך כהן, בוחום, מירנדה.

משחקים "מותחים" בליגה ב'

10 משחקים נקבעו לשבת בליגה ב', מחוזות הדרום והצפון. כמה מהמשחקים מבטיחים עניין מיוחד.

● במחוז הדרום יתמודדו: בתל־אביב — הפועל רחובות — בני־יהודה ת"א; הכוח ת"א — ימק"א ירושלים. ביפו — מכבי שעריים־רחובות — בית"ר יפו. ברמת־גן — הפועל ירושלים — מכבי ר"ג. בירושלים — מכבי יפו — מכבי ירושלים.

● במחוז הצפון יפגשו: בחיפה — הפועל נתניה — אחוות־נוצרים חיפה; מ. ס. עתיקית — הכח חיפה. בחדרה — הפועל קרית־חיים — מכבי חדרה. בבית־ליד — מכבי זכרון־יעקב — הפועל בית־ליד. ברעננה — הפועל גבריה — הפועל רעננה.

"גביע קרנר"

שני סיבובים — במחוזות הצפון והדרום — על "גביע קרנר" לנוער, ייערכו בשבת הקרובה לפי התכנית הבאה:

● מחוז הצפון: הפועל נתניה — מכבי יעקב־פ"ת; הפועל חנוך פ"ת — מכבי זכרון־יעקב; מכבי נתניה — הפועל יהודה־חיפה; הפועל חדרה — הכוח חיפה; הפועל קרית־חיים — מכבי חדרה.

א־ק בכפר־סבא

ספורטאי הפועל ת"א וכפר־סבא ייפגשו בשבת בתחרות אתלטיקה־קלה בכפר־סבא.

ועדת הכדור־יד מודיעה

ועדת הכדור־יד שליד ההתאחדות לספורט מודיעה, כי לאחר קבלת דו"ח השופט ממשחק מכבי צפון ת"א ומכבי רחובות, נקבע כי תוצאת המשחק היתה 4:12 (ולא 4:11) לטובת מכבי רחובות.

כן נמסר מהועדה זו, כי המשחק בין מכבי חיפה והפועל ת"א (שנסתיים בנצחון "מכבי" בשיעור — 5:7), נפסל וייערך מחדש, לאחר שערעור הפועל ת"א על פסילת שער חוקי — נתקבל ע"י הועדה.

● מחוז הדרום: בית"ר ת"א — מכבי מנחם־ת"א; הפועל נס־ציונה — המנצח בין הפועל יהוד והפועל ראשל"צ; הפועל רמת־גן — הפועל בת־ים; הפועל רחובות — בית"ר התקוה; המנצח בין הפועל ירושלים והפועל רמלה — גדנ"ע יהודה־ת"א; הפועל במעלה־ת"א — מכבי רמלה.

ת"א — חיפה בהיאבקות

התחרות האחרונה בהיאבקות, במסגרת הליגה הארצית ע"ש יצחק שדה, תיערך ביום ו' הקרוב ב־8 בערב בבית "הפועל" בת"א (רחוב אוסישקין), בין קבוצות המתאבקים של הפועל ת"א והפועל חיפה. מיד לאחר התחרות ייערך טקס חלוקת הפרסים לקבוצה הזוכה במפעל.

בליגת מכבי בכדורסל

בוגרים: ביום ששי, שעה 19.00, על מגרש מכבי ת"א: מכבי ת"א — מכבי בר כוכבא ת"א. בשעה 20.30, על מגרש ב.מ.ע. ת"א: ב.מ.ע. — מכבי הכוכב ת"א.

בשבת, שעה 17.00, על מגרש ימק"א בירושלים: מכבי ירושלים — מכבי צפון ת"א. בשעה 14.30, על מגרש מכבי חיפה: בנות: מכבי ת"א ב' — מכבי קרית־מוצקין ב'.

בשעה 15.30: ילדי 1939 (גמר הליגה): ב.מ.ע. — מכבי קרית מוצקין; בשעה [illegible]: ילדי 1938 (גמר הליגה): ב.מ.ע. — מכבי קרית מוצקין.

טבלת הליגה לבוגרים

		מש.	נצ.	הפ.	נק.
1.	מכבי ירושלים	7	6	1	13
2.	בר־כוכבא	7	5	2	12
3.	מכבי חיפה	8	4	4	12
4.	מכבי הכוכב	7	4	3	10
5.	ב.מ.ע.	7	2	5	9
6.	מכבי ר"ג	7	1	6	8
7.	מכבי הצפון	6	1	5	7
8.	מכבי ת"א	3	3	0	6

משחקי־מבחן מטעם הפועל

משחקי־מבחן לקביעת מועמדים מטעם "הפועל" לליגה הארצית א' בכדורסל, יתחילו בליל־שבת. במבחנים ישתתפו קבוצות הפועל חיפה, בית־אלפא, ירושלים, אשדות־יעקב, מזרע ומשמר־העמק. ת"א וחולון בקשו כמועמדים ללא־מבחן.

בליגה לכדורעף

משחקים מעניינים ייערכו בשבת במסגרת הליגה הראשונה של "הפועל" לכדורעף: בכפית יפגשו קבוצות תל־אביב, גרשמואל, עין־שמר וספיה, ובבית־זרע קבוצות אפיקים, שריד, מרחביה ובית־זרע.

● בקיבוץ נחשולים ייערכו תחרויות־בכדורעף על גביע איזור השומרון לקבוצות הבוגרים של המשקים על מענית, המעפיל, העוגן, מעגן מיכאל, נחשולים ועוד.

● מירוץ־שליחים "חומה ומגדל", לציון יום השנה ה־18 לעלית משק שדה־נחום לקרקע ייערך בשבת בהשתתפות כל סניפי "הפועל" בעמק. כל קבוצה תורכב מ־10 רצים, שכל אחד מהם יעבור 1000 מטר.

שבת "שקטה" בליגות ג' ונוער

שבת־שקטה תשרור השבוע בליגות ג' ולנוער. בעוד שקבוצות הנוער יתמודדו בתחרויות על גביע־קרנר, הרי בליגה ג' יתקיימו משחקי סוף הסיבוב במחוז השרון, וכן מספר משחקי־שארית בשאר הליגות.

ליגת ג', המרכז

רק שני משחקים ייערכו השבת בליגה זו, אולם ספק, אם יהיה בכוחם לסכן במשהו את מעמדה היציב של קבוצת "המגבש" ראשל"צ. שני המשחקים שייערכו הם: הפועל הגיבור־ירושלים — הפועל באר־יעקב; הפורצים ירושלים — כוכב־הצפון ירושלים.

		מש.	זכ.	חו.	נק.
1.	המגבש ראשל"צ	12	37	16	19
2.	מכבי רמלה	13	26	19	16
3.	הפ' הגיבור־ירוש'	12	21	11	15
4.	הפועל נס־ציונה	13	21	20	15
5.	הפועל רמלה	11	26	19	14
6.	כוכב הצפון י־ם	10	21	12	13
7.	כוכב־הדרום נ"צ	13	22	26	13
8.	בית"ר יהודה י־ם	11	25	20	12
9.	הפועל באר־יעקב	12	17	20	12
10.	בית"ר רמלה	12	16	18	11
11.	הכוכב לוד	13	18	27	10
12.	הפורצים י־ם	12	20	26	8
13.	הפועל מרמורק	12	13	26	5
14.	בית"ר לוד	12	6	29	5

ליגה ג', התיכון

הטבלה המלאה של המשחקים עם תום הסיבוב הראשון היא:

1.	שמשון ת"א	12	46	7	21
2.	הפועל יפו	12	52	8	21
3.	הפועל לוד	12	42	7	19
4.	מכבי שמואל־ת"א	12	46	14	19
5.	הפועל אזור	12	23	24	14
6.	דגל־ציון ת"א	12	40	24	13
7.	הפ' עבר־הירקון	12	22	22	12
8.	הפועל־חולון	12	10	29	11
12.	בית"ר חולון	12	11	46	3
13.	מכבי חולון	12	6	35	2

ליגה ג', השרון

בליגת השרון ייערכו בשבת 7 משחקים, לפי התכנית הבאה: קדימה יפו — מכבי עין־גנים; הפועל יהוד — הפועל רמתים; הפועל סקיה א' — מכבי יהוד; בית"ר מחנה־יהודה — הפועל בית־דגון; מכבי רמתים — הפועל בני־ברק/קרית־אונו; הפועל הרצליה — בית"ר סקיה א'; הפועל גני־התקוה — בית"ר רמת־גן.

הטבלה המאושרת היא:

1.	בית"ר מחנה־יהודה	11	43	9	19
2.	הפועל סקיה א'	11	42	10	19
3.	הפועל בני־ברק	11	34	10	18
4.	ה'. הדר־רמתיים	12	47	14	18
5.	הפועל יהוד	11	33	12	18
6.	הפועל הרצליה	11	41	17	16
7.	מכבי עין־גנים	10	38	20	13
8.	קדימה יפו	12	27	20	13
9.	הפועל גני־התקוה	11	25	27	10
10.	מכבי רמתיים	12	15	49	8
11.	בית"ר סקיה א'	12	13	19	7
12.	הפ' בית־דגון	12	19	30	6
13.	בית"ר ר"ג	12	11	49	3

● טבלת ליגה ג', מחוז השומרון, לא השתנתה בשבוע האחרון.

● גם בליגה ג', מחוז הצפון, לא השתנתה הטבלה בשבוע האחרון.

ליגה לנוער, המרכז

הטבלה המאושרת היא:

1.	גדנ"ע יהודה־ת"א	12	66	8	24
5.	מכבי רחובות	11	20	28	11
6.	הפועל ראשל"צ	11	18	20	10
7.	מכבי נ"צ	11	20	23	10
8.	מכבי שעריים	9	16	16	9
9.	הפועל נ"צ	12	18	60	6
10.	הפועל ירושלים	10	13	20	5
11.	הפועל רמלה	11	13	48	4
12.	מכבי רמלה	11	10	38	4

ליגה לנוער, התיכון

הטבלה המאושרת היא:

1.	מכבי מנורה־ת"א	9	45	5	17
2.	הפ' ניסים־פ"ת	9	36	12	15
3.	בני־יהודה ת"א	10	24	12	12
4.	בית"ר נתן־ת"א	10	18	17	12
5.	מכבי בת־ים	10	15	16	11
6.	הפועל בת־ים	9	12	16	8
7.	מכבי יפו	9	14	33	8
8.	הפ' הכובש־ת"א	10	8	28	6
9.	שמשון ת"א	10	17	20	5
10.	בית"ר התקוה	10	11	41	2

● טבלת הליגה לנוער, מחוז השרון, לא השתנתה בשבוע שעבר.

ליגה לנוער, הצפון

1.	הפועל חדרה	8	30	5	15
2.	הפועל קרית־חיים	8	28	12	12
3.	הפ' יהודה־חיפה	8	29	13	12
4.	מכבי חיפה	8	21	21	9
5.	הפ' הכובש־חיפה	7	20	20	6
6.	מכבי זכרון־יעקב	7	6	17	4
7.	מכבי חדרה	6	4	26	2
8.	הכוח חיפה	8	0	24	0

ליגה לנערים

1.	הפועל אילת ת"א	7	20	2	13
2.	מכבי יפו	7	11	[illegible]	12
3.	גדנ"ע עובד־ת"א	8	[illegible]	[illegible]	10
4.	מכבי ת"א	[illegible]	[illegible]	[illegible]	10
5.	הפועל ר"ג	[illegible]	[illegible]	[illegible]	8
6.	הפועל [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]